

Scenariusz zajęć: Elfów Dolny

Cel: podwyższenie umiejętności rozpoznawania emocji i ich nazywania.

Lp.	Opis ćwiczenia	Materiały	Czas (min)
1.	Powitanie grupy, zapoznanie z metodą dramy, kontrakt – przedstawienie podstawowych zasad	Zalaminowane obrazki	3
2.	Imię + jakim elfem mógłbym być		5
3.	Wejście w rolę – przyklejenie skrzydeł	Skrzydła elfów	2
4.	Opowieść o elfach z Elfowa Dolnego – pantomima chodzona: <ul style="list-style-type: none">• Elfy budziły się rano i bawiły się• Padał deszcz i szły sztywno• Pudełko• Czarnoksiężnik - pomniki• Dobra wróżka odczarowanie• Zabawa i sen	Marakasy, bęben, szarfa wróżki	10
5.	List od Dobrej Wróżki	Czerwona koperta, list od Dobrej Wróżki	2
6.	Pantomima ma siedząco - emocje		3
7.	Rysowanie emocji i wysłanie ich do czarnoksiężnika	Małe kartki, duża kartka z kulą szklaną	7
8.	Chodzimy - stoimi		3
9.	List od Czarnoksiężnika	Czarna koperta, list od czarnoksiężnika	2
10.	Wyjście z roli		2
11.	Omówienie warsztatu	Karteczki, mazaki	5
12.	Pożegnanie		3

Materiały potrzebne do warsztatu:

- Zalaminowane obrazki do kontraktu
- Skrzydła elfów
- Marakasy, bęben, szarfa
- List od Dobrej Wróżki
- Kartki, mazaki
- Duża kartka ze szklaną kulą, guma do przyklejenia
- List od Czarnoksiężnika
- Karteczki, mazaki

1. Powitanie – wprowadzenie zasad, opowiadanie o warsztacie

Dzisiaj zaproszę Was do zabawy, która będzie polegać na udawaniu różnych postaci, osób. Lubicie bawić się w taki sposób, że coś udajemy? Aby dobrze nam się bawiło, to chciałabym, abyśmy wszyscy przestrzegali pewnych zasad:

Sluchanie

Współpraca

Szacunek

Skoro już znamy zasady towarzyszące naszej zabawie, to zanim staniemy się kimś innym, to chciałabym poznać Wasze imiona.

2. Imię + jakim elfem bym był/a

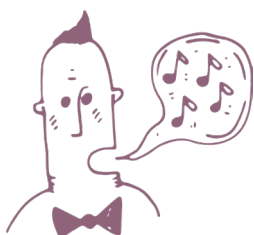
Dzisiejsza opowieść będzie o elfach. Jakie elfy znacie? Co one robią i jak to pokazać? Chciałabym, abyśmy poznali się w taki sposób, aby każdy powiedział swoje imię i powiedział jakim elfem chciałby być i pokazać co umie i lubi robić.

3. Wejście w rolę – przyklejenie skrzydeł

Chciałabym Was zaprosić do tego, abyście teraz stali się takimi elfami, dlatego teraz każdy z was otrzyma takie skrzydła, które przykleimy na ramiona.

4. Opowieść o elfach z Elfowa Dolnego – pantomima chodzona

Elfy budziły się i od razu zaczynały się bawić!

Grały w klasy, robiły przysiady, rzucały piłką, skakały przez skakankę, dmuchały w piórka... ZASTYGNIJ. Kiedy zaczynał padać deszcz, kulily się i biegły szybko, żeby się schronić przed zmoknięciem. Kiedy deszcz przestawał padać, elfy maszerowały dalej, ale ponieważ miały przemoczone ubrania, były całe sztywne od wody i szły z wyprostowanymi nogami i rękami ZASTYGNIJ. Wystawiały twarz do słońca, by się ogrzać, wystawiały ręce i nogi do ciepła, żeby wyschnąć ZASTYGNIJ.

Na koniec dnia, kiedy elfy wracały już do swoich domów, zobaczyły obok siebie małe pudełeczko ZASTYGNIJ. Podniosły je, przyjrzały się mu i zaczęły wyciągać ze środka malutkie, przepiękne zwierciadła ZASTYGNIJ.

Przeglądały się w nich, robiąc śmieszne miny (prowadzący mówi: ZASTYGNIJ). Nagle usłyszały głos: Drogie elfy (prowadzący może zmienić swój głos na niższy, tajemniczy), dostałyście dar od czarnoksiężnika, który mieszka niedaleko waszej krainy. Ktokolwiek przejrzy się w moich magicznych lusterkach, zamieni się w kamienny posąg. Ha, ha, ha, ha ZASTYGNIJ. Po chwili dookoła było pełno kamiennych posągów.

Na szczęście nad krainą przelatywała Dobra Wróżka, która zauważyła, że stoją tam same posągi. Nigdzie nie mogła znaleźć elfów. Domyśliła się, co się stało, gdy spostrzegła lustreczko, zleciała więc niżej i dotknięciem czarowanej chustki (prowadzący delikatnie dotyka chustką dzieci) zdjęła kamienną klątwę z elfów, które znów mogły się ruszać.

Elfy tak bardzo się cieszyły, że odzyskały swoje kształty, że zaczęły sprawdzać swoje umiejętności. Najpierw upewniły się, czy nadal potrafią biegać ZASTYGNIJ, potem, czy pamiętają jeszcze nazwy warzyw i owoców ZASTYGNIJ, wreszcie, czy potrafią się bawić w „Pokaż to!” (prowadzący modeluje kilka sytuacji-pomników, w które dzieci mają się wcielić i zastygnać, np. wiatr, burza, krzak, kolor różowy, słońce, radość).

Na koniec dnia elfy były bardzo zmęczone, układając się do snu. Ziewnęły szeroko, po czym zamknęły oczy i zasnęły (gra na marakasach bardzo cicho).

5. List od Dobrej Wróżki

Otrzymanie listu od Dobrej Wróżki, która tłumaczy im, że czarnoksiężnik zachowuje się w taki sposób, ponieważ nie potrafi panować nad swoimi emocjami, nigdy nie czuł radości, ani dumy z siebie.

6. Pantomima na siedząco o emocjach

Dzieci na siedząco pokazują swoimi minami emocje, aby czarnoksiężnik zobaczył, jak wyglądają.

7. Rysowanie emocji i wysłanie listu do czarnoksiężnika

Dzieci rysują na kartkach emocje, które wcześniej pokazywały, później przyklejają je na kartkę ze szklaną kulą i „wysyłają je” do czarnoksiężnika

8. Chodzimy – stoimy

Na początku zapraszamy dzieci do chodzenia, na komendę stoimy – dzieci mają zatrzymać się, po kilku takich rundach, zamieniamy znaczenia, kiedy mówię: **chodzimy**, dzieci stoją, a kiedy prowadząca mówi: **stoimy**, dzieci zatrzymują się.

9. Odpowiedź od czarnoksiężnika

Dzieci siadają w kole, a prowadząca wyciąga czarną kopertę od czarnoksiężnika, w której jest napisane, że bardzo dziękuje za naukę emocji, teraz już wie, że to co robił, było nieprzyjemne i od teraz postanawia poprawę.

10. Wyjście z roli

Dzieci odklejają swoje skrzydła i mówią swoje prawdziwe imię.

11. Omówienie warsztatu

- Co zapamiętaliście z warsztatów?
- Co elfy lubiły robić?
- Kto podrzucił im pudełko?
- Dlaczego czarnoksiężnik podrzucał takie psikusy?
- Jak elfy mu pomogły?
- Czy to zadziałało?

12. Pożegnanie – karteczki – ewaluacja - żegnamy się częściami ciała

Żegnamy się różnymi częściami ciała, dzieci mogą narysować, czy warsztaty im się podobały czy nie.